

عنوان مقاله:

ساختمان سازی پایدار در معماری بومی ایران و تاثیرات هویت فرهنگی ماندگار در آن

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرتضی ایوبی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

مهدی امیرکیایی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد انزلی، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

معماری به عنوان یک پدیده اجتماعی از فرهنگ نشأت گرفته و بر آن تاثیر میگذارد و آینه‌های است از اندیشه‌های انسان در رابطه با فضا، زیباییشناسی و فرهنگ. به همین سبب سبک معماری هر دوره انعکاسی از فرهنگ و هنر آن محسوب میشود و با دگرگونی‌هایی که در سایر عرصه‌های زندگی و هنر به وقوع میپیوندد، متناسب است و هر سبک جدید معماری بر اصول، روشها و سنتهای سبک پیشین استوار است، به همین خاطر بین سبکهای گوناگون معماری رابطهای استوار وجود دارد و مرزبندی بین آنها دشوار به نظر میرسد. بطور کل معماری تبلور ادراک و باور انسان است که در ساخت مکان سکونت وی متجلی میشود. معماری به مثابه دیدگاه یا خواستگاهی که در طول زمان دگرگونی و تحول یا فرود میپذیرد، ریشه در فرهنگ دارد که آن نیز هرگز شکلی ثابت را نمی پذیرد. بر این اساس چگونه معماری را خواستن و چگونه آن را آراستن، به عنوان دو لحظه جدا از یک پدیده، واحداند. اولی به عنوان لحظه فرهنگی و دومی به عنوان لحظه تکنولوژیک، بیانگر فرهنگ معماری، گروهها و جوامع به شمار میآیند. در این مقاله برآنیم با استفاده از روش های تحلیلی و مقایسه ای، نقش و جایگاه ساختمان سازی پایدار در معماری بومی ایران و تاثیرات فرهنگی برگرفته از آن را مورد بررسی قرار دهیم

کلمات کلیدی:

معماری بومی، فرهنگ، معماری، معماری ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/478232>

